

„Ognisko“ terminatorów w Podgórzu.

Jedną z najważniejszych prac, jakie podejmuje społeczeństwo, chcąc podtrzymać zdrowego ducha w młodzieży, jest rozciągnięcie opieki nad termina-

kładzie odbywały się zabawy i gry towarzyskie. Oprócz wykładów i zabaw garneła się młodzież chętnie do czytania książek i korzystała z bibliotek „Ogniska“, szkoły przem. uzup. i szkoły wydziałowej męskiej.

„Ognisko“ podgórskie spełnia swe zadanie do-

stawienia. Pomimo to przedsięwzięcia te udają się znakomicie, interesując nie tylko młodzież i sfery pedagogiczne, ale i szerszy ogół...

Takim niezwykle sukcesem mogło się poszczycić urządzone w tych dniach szkolne przedstawienie klasyczne w Przemyślu. Uczniowie I. gimnazjum



„Ognisko“ terminatorów w Podgórzu: Kierownicy i wychowankowie „Ogniska“.

torami. W Podgórzu zadanie to podjęło nauczycielstwo szkoły przemysłowej, gromadząc młodzież w wolnych chwilach do szkoły i urządzając dla tejże wykłady popularne, pogadanki, wycieczki naukowe, gry i zabawy towarzyskie.

Dla utrwalenia zaś tej pozaszkolnej pracy zorganizowano w r. 1910 z wykładów tych stałą opiekę dla uczniów pod nazwą „Ogniska terminatorskiego“. Statut i regulamin „Ogniska“ zatwierdził Wydział krajowy. „Ognisko“ pozostaje pod opieką i nadzorem miejscowego Wydziału szkolnego, kierownikiem jego jest p. Antoni Mikstein, dyrektor szkoły wydziałowej męskiej i kierownik szkoły przem. uzup., a czynności w „Ognisku“ przyjęło całe grono nauczycielskie. „Ognisko“ mieści się w budynku szkolnym i korzysta z wszystkich urządzeń szkoły przem. uzupełniającej.

Na rok 1912/13 zapisało się do „Ogniska“ 124 uczniów, a ogólna liczba uczestników na wszystkich wykładach wynosiła w ciągu tego roku 2215. Ilość wszystkich zebrań była 30, z tego 3 wycieczki naukowe i 27 wykładów różnej treści. Po każdym wy-

skonałe. Obok przyjemnego i korzystnego bowiem zajęcia młodzieży w wolnych chwilach umoralnia ją, poucza i wychowuje, a przytem rozszerza jej zakres wiadomości, nabytych w szkole.

„Edyp Król“ w Przemyślu.

Coraz częściej słyszymy w ostatnich czasach o przedstawieniach dramatów greckich, urządzanych przez galicyjskie szkoły średnie. Jest to objaw niezmiernie dodatni, bo świadczący, że klasyczne wychowanie młodzieży wychodzi poza suchy szablon, zaznajamiając dokładnie uczniów zapomocą żywego słowa i inscenizacji dramatu z genialnymi dziełami starożytności, które tak ogromny wpływ wywarły na twórczość całego cywilizowanego świata.

Wystawianie utworów klasycznych siłami szkolnymi jest naturalnie zadaniem bardzo trudnym, wymagającym wielkiego zapалу i ogromu pracy, zarówno ze strony uczniów, jak i kierowników przed-

pod kierunkiem prof. A. Münnicha odegrali tragedię Sofoklesa „Edyp Król“. Doskonała gra uczniów, wytworne kostiumy greckie, wykonane na miejscu, należyta inscenizacja utworu i wżycie się w czasy odległej przeszłości, a wreszcie ogrom tragizmu bohaterów wywarły na widzach bardzo silne wrażenie.

Zgromadzona licznie na przedstawieniu publiczność nie milknącemi oklaskami dała dowód swego uznania dla pracy reżysera i młodych wykonawców, których grupę przedstawia nasza ilustracja.

Boże Ciało w Warszawie.

Święto Bożego Ciała na całym świecie katolickim obchodzone jest z niezwykłą wspaniałością... W dniu tym we wszystkich miastach, wsiach i wioskach, ze wszystkich świątyń, kościołów i kościółków wyruszają procesje, w których bierze udział całe duchowieństwo i milionowe rzesze wiernych...

Ze szczególnym przepychem święci Boże Ciało



„Edyp Król“ w Przemyślu: Wykonawcy tragedii Sofoklesa, odegranej przez uczniów I. gimnazjum, z reżyserem prof. A. Münnichem w pośrodku.